

zpravodaj obce Šitbořice

Štengarůček

březen 2009

Vážení čtenáři, dostáváte do rukou první číslo našeho obecního zpravodaje v roce 2009. Je to již 14 let od doby, kdy Vám bylo dodáno úplně první číslo Štengaráčku. Od té doby se změnil především jeho vzhled. Tehdy se psal na obyčejném psacím stroji a kopíroval na obecní kopírce. Dnes již máme možnost jej tisknout v profesionální tiskárně, ve větší míře přidávat fotografie, dokonce na dvě stránky i barevné. Naši dopisovatelé nám již nenosí svoje články napsané rukou, ale posílají je elektronicky včetně obrázků. Všechna dosud vydaná čísla si můžete zpětně prohlédnout na internetu. Díky tomu si může Štengaráček přečíst kdokoli a kdekoli na světě. Stačí mu k tomu počítač a připojení k internetu. Ale aby byl náš zpravodaj čtivý a zajímavý, tak musí mít ty, kteří do něj budou psát. Když si zpětně přečtu svoje úvodníky, tak mi to připadá, že píší stále to stejné. Je malý počet těch, kdo nám píší. Bohužel tato situace zůstává stále stejná, ale bohudíky za ty, kteří píší.

Toto číslo vychází v době, kdy se v celé společnosti hovoří o největší ekonomické krizi, která postihla vyspělý svět od druhé světové války. Určitě přinese některé problémy i do života v naší obci. Ve svém příspěvku o tom píše pan starosta. Já však věřím, že naše obec se bude rozvíjet i v těchto těžkých dobách. Začátek tohoto roku byl nebývale bohatý na celou řadu akcí, o kterých Vás informujeme. Mezi velmi zdařilé určitě patřila obecní zabíjačka, turnaj mistrů světa v kolové, masopustní průvod, hasičský balón dětský karneval a mnohé další. Zajímavé akce zorganizovala i farnost.

Vzpomínku na významné události v obci nám zaslal ing. Josef Krupička. Ani v tomto čísle nechybí vinařská besídka. Můžete si také přečíst zážitky z jihoamerické Amazonie, odkud se vrátil Franta Valíček a Leoš Lengál. Sepsal je jejich kamarád se kterým tam byli. Důležitou informací v každoročním prvním čísle jsou statistické a ekonomické údaje o obci.

Josef Zelinka,
šéfredaktor

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, v prvním letošním čísle Štengaráčku, bych Vás chtěl především informovat o tom, co se v tomto roce v naší obci plánuje. Při sestavování rozpočtu obce, v prosinci minulého roku, se již hovořilo o blížící se finanční a hospodářské krizi. Proto bylo počítáno na příjmové stránce spíše se stagnací. Zda to nebude ještě horší, to nám ukáže čas, protože ani odborníci se na další prognóze příliš neshodují. Dlouhodobým problémem, který nás nejvíce trápí, je příprava nových stavebních míst v lokalitě Tocháčkova. Pro podání žádosti o územní řízení na výstavbu inženýrských sítí máme již projekt, dále pak souhrnné stanovisko patřičných odborů a také kladné vyjádření všech dotčených orgánů státní správy. Bohužel koncem loňského roku získal jeden pozemek v této lokalitě Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, po zemřelých majitelích. S tímto úřadem mám dohodnuto, že nám udělí souhlas s uložení sítí a mojí žádosti vyhoví co nejdříve. Situace se však ještě zkomplikovala, protože na tomto pozemku po zemřelých majitelích vážnou věcná břemena, která je třeba nejdříve vymazat. Bohužel tento úřad je neblaze proslaven dobou vyřizování záležitostí, která se pohybuje v řádu měsíců až roků. Jako příklad uvedu dům po zemřelém panu Kampasovi, který tento úřad vlastní a za tolik let po jeho smrti, nebyl schopen tuto nemovitost ještě ani nabídnout k prodeji.

Tak co nás v letošním roce čeká? Já stále doufám, že v letošním roce již konečně proběhne výstavba zmíně-

ných inženýrských sítí pro RD. Rozpočet obce pro rok 2009 také počítá s další pokládkou nových povrchů vozovek v objemu 2 mil. Kč. Měla by také proběhnout oprava autobusové čekárny včetně přilehlých chodníků. Bylo již započato s generální opravou velké třídy v budově staré školy a počítá se i s opravou místnosti vedle obecního muzea včetně výměny oken. Zpracovává se studie na rekonstrukci parku. Bohužel mikroregionu Hustopečsko, se nepodařilo získat dotaci na vybudování sběrných dvorů. Tato stavba se prozatím odkládá a žádost se přesune do další výzvy. Stejně tak dopadl i projekt na nadstavbu školy a školního hřiště. Ve školní tělocvičně se však bude provádět rekonstrukce s výstavbou nových sociálních zařízení. Dále se budou v základní škole rekonstruovat obě vnitřní schodiště. Jsou naplánovány ještě další opravy chodníků atd. Průběžně Vás budu o těchto a dalších akcích informovat.

Jak všichni víte, letos se v naší obci konala 1. obecní zabíjačka. Podle Vašich ohlasů, se jednalo o velmi zdařilou událost, kterou již dnes mnozí žádají zopakovat. Myslím si, že tato akce splnila svůj účel, to znamená – udržovat a rozvíjet pospolitost občanů. S tímto záměrem byla i koncipována organizace celé akce. Smyslem nebylo prodávat výrobky a odnášet si je domů, ani na této akci zbohatnout. Smyslem bylo to, aby se lidé sešli, pobavili se, popovídali si u dobrého jídla, pití i hudby a aby se jednalo o příjemnou společenskou akci. Myslím si, že až na nějaké nedostatky pramenící z nezkušenosti se to podařilo.

Tímto chci veřejně poděkovat všem, kteří se na této zdařilé akci podíleli. To znamená vrchnímu řezníkovi –

Zdeňku Kleinovi, dále zapojeným hasičům, rybářům, zastupitelům i zaměstnancům obce. Zvláštní poděkování a uznání patří všem ženám, které měly na starosti kuchyni, protože tam se opravdu nezastavily až do večera. Paní Hana Navrátilová dokázala, že je profesionálka a že vyrobit a dobře ochutit guláš a bramborový salát v tomto množství není žádný problém. Ještě jedno poděkování bych chtěl vyslovit všem členům hudební skupiny Akord, která na této akci hrála s radostí nejen k poslechu, ale i k tanci a to bez nároku na honorář.

21. února se v Sokolovně již po 14. konal Turnaj mistrů světa v kolové. Víím, že zorganizovat takovou ná-

ročnou sportovní akci s mezinárodní účastí není vůbec snadné. Ale víím, že taková událost naši obec zviditelňuje za hranicemi našeho okresu, kraje i státu. Proto bych chtěl poděkovat všem, kteří se na přípravě i organizaci TMS podíleli a zvlášť děkuji předsedovi organizačního výboru Ing. Robertu Zvolánkovi.

Na závěr mi dovolu, abych Vám s nadcházejícím příchodem jara, popřál pěkné prožití Velikonočních svátků.

*Antonín Lengál,
starosta obce*

KRÁTKÉ ZPRÁVY

ZPRÁVY ZE ZASEDÁNÍ RADY OBCE

- R.O. vybrala ze třech nabídek na montáž klimatizace v obřadní místnosti nabídku společnosti Technology Břeclav v ceně 53 545,- Kč. Cena bude uhrazena po montáži zařízení.
- Ludmila Hladůvková ukončila nájem v penzionu k 21. 12. 2008.
- Šárka Teplá končí s masáží v lázních společenského domu Orlovna. R.O. souhlasí s pronájmem bytu v penzionu do 30. 4. 2009, k dokončení masáží objednaných šitbořickými občany.
- Zastupitelstvo obce rozhodlo o prodeji těchto obecních pozemků:
 - parc. č. 1341 o výměře 23 m² a parc. č. 1343 o výměře 68 m² v k.ú. Šitbořice manželům Nečasovým. Cena pozemku 120,- Kč/m²
 - parc. č. 833/3 130 m² v k.ú. Šitbořice Františku Fraňkovi. Cena pozemku 120,- Kč/m²
 - parc. č. 710/1 o výměře 256 m² za cenu 120,- Kč/m² a parc. č. 712/1 68 m² kde bude postavena garáž a dílna. Cena pozemku pod garáží 400,- Kč/m² a pod dílnou 250,- Kč/m²
- ZŠ Šitbořice požaduje opravu dvou schodišť ve škole a výstavbu WC v tělocvičně školy.
- Dotace mikroregionu Hustopečsko na výstavbu sběrných dvorů byla zamítnuta.
- MŠ Šitbořice žádá o možnost převedení zůstatku hospodaření 44 819,15 Kč do rezervního fondu.
- R.O. přijala informaci od ředitelky ZŠ Šitbořice, že s odchodem dvou ročníků 9. tříd se sníží počet zaměstnanců o 1,5 úvazku.
- Sbor dobrovolných hasičů žádá o prominutí nájmu ze sálu v sokolovně při pořádání plesu. R.O. souhlasí.
- R.O. vybrala nabídku na opravu elektrorozvodů ve staré škole od firmy Elektromont Walsberger, s.r.o. Brno. Nabídka ve výši 38 933,- Kč.

- František Franěk žádá o přijetí do pracovního poměru od 16. 3. 2009 jako správce hřiště. R.O. souhlasí na dobu určitou do 30. listopadu 2009.
- Veronika Krajčířová z Klobouk podala žádost o umístění v penzionu na zdravotním středisku v Šitbořicích. Žádost se zamítá, plánuje se využít jednoho bytu v penzionu k náhradnímu bydlení při nutných opravách obecních nájemních bytů na ulici Nikolčická.
- Dne 5. 7. 2009 uskuteční koncert v Orlovně skupina Creamona, obec přispěje 2 000,- Kč na občerstvení.
- Rada vybrala ke zhotovení WC v tělocvičně ZŠ Šitbořice společnost TRIV INTERIER K Lázním 16/14 Brno. Cena díla 450 000,- Kč bez DPH.
- Dále R.O. vybrala společnost PRAMOS, a.s. Šitbořice k dodávce plastových oken do staré školy, cena díla 85 414,- Kč

*Milan Němeček,
místostarosta*

DEMOGRAFICKÉ ZMĚNY V R. 2008

V ROCE 2008 SE NARODILY TYTO DĚTI:

Zouharová Natálie, Kříž Martin, Konečná Denisa, Konečný Filip, Němečková Karolína, Nevídalová Tereza, Konečný Michal, Koukalová Andrea, Bajcsi Dominik, Sklenská Michaela, Jarnotová Liliana, Daniel Šimon, Lejska Lukáš, Tihlaříková Nela, Tihlaříková Zuzana, Franěk Jáchym, Zoubková Nikol, Němeček Samuel, Matuška Vojtěch, Rusňák Patrik, Boian Vendelín

V ROCE 2008 ZEMŘELI TITO OBČANÉ:

Urbánek Cyril, Fialová Marinella, Peterková Jiřina, Bedřich Bohuslav, Okurková Maria, Stejskal František, Hanák Milan, Outrata František, Kaňová Jarmila, Sáčková Marie, Nevídal Jaroslav, Hanák František, Zoubek Antonín, Musilová Věra, Urbánek Jaroslav, Konečná Terezie, Vozdecká Anna

EVIDENCE OBYVATEL ZA ROK 2008:

	<i>muži</i>	<i>ženy</i>	<i>celkem</i>
Narodilo se	11	10	21
Zemřelo	9	8	17
Přistěhovalo se			21
Odstěhovalo se			17
Stav obyvatel k 31. 12. 2008			1926
Uzavřeno manželství celkem			8
před obecním úřadem			4
před církví římskokatolickou			4
Číslování budov (nejvyšší číslo)			630

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ VÝROČÍ NAŠICH NEJSTARŠÍCH OBYVATEL V ROCE 2009:

Nejstarší občankou naší obce je paní Lengálová Božena, která v letošním roce oslaví 97 let.

90 let

Kokešová Zdeňka

85 let

Konečný Oldřich, Vozdecký Silvestr, Drabálová Helena, Sáčková Ludmila, Tihlařík Vladimír, Viktorinová Františka, Zelinková Marie, Franěk Jan, Běloušek Jan,

80 let

Zelinka Ladislav, Vozdecká Anna, Mercineriová Marie, Konečná Marie, Kaňová Vladimíra, Konečná Anna, Lejsková Karolina, Fialová Marie, Tihlaříková Marie, Zoubková Marie, Němeček Vlastimil, Němeček Miroslav, Valíčková Marie, Konečná Anna

*Růžena Stehlíková,
matrikářka*

OBČANSKÉ PRŮKAZY NA OBCI

Občané si mohou o vystavení nového OP požádat prostřednictvím Obecního úřadu Šitbořice. Zde rovněž mohou hlásit ztrátu, odcizení, nález či poškození OP.

K vyřízení OP se předkládají následující doklady:

- fotografie 35x45 mm, která zobrazuje současnou podobu občana v předním čelném pohledu, s pozadím bílým, popř. světlemodrým
- dosavadní občanský průkaz
- případně další doklady osvědčující skutečnosti zapsané do OP (např. rodný list, oddací list k zápisu manželky-manžela, rodné listy dětí k zápisu dětí do 18ti let do OP, diplom pro zápis titulu)
- v případě vyřizování 1. OP pro patnáctileté je třeba doložit osvědčení o státním občanství ČR. Potřebnou žádost k osvědčení vyřídíte na OÚ Šitbořice, je však třeba doložit rodný list dítěte, oddací list rodičů nebo jejich rodné listy a občanský průkaz jednoho z rodičů. Toto není třeba, má-li dítě platný cestovní pas

- od 1.1.2005 se za vydání nového OP za občanský průkaz poškozený, odcizený, ztracený nebo zničený vybírá správní poplatek 100,- Kč

*Růžena Stehlíková,
matrikářka*

CZECH POINT – ÚŘAD NA CESTĚ

K LIDEM

Obecní úřad Šitbořice vydává od ledna loňského roku ověřené výstupy z informačních systémů veřejné správy, a to:

- výpisy z Katastru nemovitostí (listy vlastnictví)
- výpisy z Obchodního rejstříku
- výpisy ze Živnostenského rejstříku (ověřené výstupy jsou zpoplatněny – první strana 100,- Kč, každá další i započatá strana 50,- Kč)
- výpisy z Rejstříku trestů (ověřený výstup je zpoplatněn částkou 50,- Kč)
- výpis z bodového hodnocení řidiče

Tyto výpisy mají právní sílu jako originály vydané přímo na příslušných úřadech.

*Růžena Stehlíková,
matrikářka*

ZPRÁVA POLICIE ČR ZA ROK 2008

Policie České republiky, Husova 7, 693 01 Hustopeče podala obcím zprávu o bezpečnostní situaci na teritoriu Obvodního oddělení PČR Hustopeče za období roku 2008. Teritorium oddělení zahrnuje 25 obcí a vodní dílo Nové Mlýny. Za rok 2008 bylo zaevidováno 1 638 věcí pod číslem jednacím, 771 věcí šetřených jako přestupky a 441 věcí šetřených jako trestné činy. V nápadu trestné činnosti neustále převažuje obecná kriminalita, především majetková trestná činnost. Vyskytují se krádeže prosté a krádeže vloupáním. Zájmem pachatelů jsou především věci, které lze snadno zpeněžit, nebo užít pro vlastní potřebu – alkohol, cigarety, nářadí všeho druhu, elektronika, autorádia, doklady osobní i od motorových vozidel. Jako v předešlých letech jsou hlavním předmětem zájmu druhotné suroviny, krádeže barevných kovů, elektromotorů, železných součástek apod., což je pro mnohé občany lehký zdroj příjmů. V roce 2008 došlo ke snížení nápadů trestné činnosti o 43 případů. Evidovanými trestnými věcmi jsou nejvíce zatížena města Hustopeče, Klobouky u Brna a obce Velké Němčice, Šakvice. Naše obec se umístila na pátém místě společně s obcí Křepice. Je stále nutno apelovat na občany, aby si svůj majetek řádně zabezpečili a nebyli nevšímaví ke svému okolí. Ve sledovaném období roku 2008 se prošetřovaly v obvodu i závažné trestné činy jako: vražda – 1 případ, loupež – 2 případy vydírání – 3 případy, pohlavní zneužívání – 1 případ, násilí proti skupině obyvatelů a jed-

notlivci – 4 případy, týrání zvířat – 1 případ. PČR má zájem o vzájemný rozvoj spolupráce v oblasti bezpečnosti a veřejného pořádku s představiteli obcí a měst v daném teritoriu.

*Milan Němeček,
místostarosta*

SPREJER

Vážení spoluobčané, jistě jste si všimli, že v naší obci začal řádit sprejer. Přesto, že určité podezření již mám, žádám Vás o každou indicii, která povede k dopadení tohoto pachatele. Nenechme si naši krásnou obec počmárat nějakým hulvátem.

*Antonín Lengál,
starosta obce*

NOVÁ OPONA

Obec Šitbořice byla postavena před rozhodnutí co provést s oponou v sále sokolovny.

Při prohlídce a odborné radě zástupců ze společnosti DANDY s.r.o. Šitbořice, kterou jsme požádali o opravu poškozené a zteřelé opony, bylo rozhodnuto vyrobit oponu novou. Pan Janko, jednatel společnosti DANDY, navrhl, že vypomohou obci s výrobou nové opony. Obec Šitbořice zakoupila 70 m látky, DANDY s.r.o. dodalo podkladovou látku a zdarma ušilo novou oponu. Tímto bych rád poděkoval za Obec Šitbořice zástupcům společnosti DANDY s.r.o., že nám pomohli vyřešit tento problém. Záměstnanci obce již novou oponu pověsili a doufám, že nebude jen ozdobou sokolovny, ale přispěje k tomu, že v Šitbořicích bude opět hráno divadlo.

*Milan Němeček,
místostarosta*

DIGITALIZACE NAŠEHO TKR (TELEVIZNÍHO KABELOVÉHO ROZVODU)

Jistě již všichni víte, že od konce ledna letošního roku je v našem televizním kabelovém rozvodu šířen se stávajícími programy a internetem i digitální televizní signál. V současné době lze z kabelového rozvodu digitálně přijímat tyto stanice: ČT1, ČT2, ČT4, ČT24, Nova, Nova Cinema, Prima, Óčko, Public, Barrandov, Z1 a 4 rakouské programy.

Pro příjem těchto digitálně šířených programů je však zapotřebí Set-Top-Box, nebo nový digitální televizor. Jak vidíte, tak některé programy jsou v našem TKR šířeny paralelně a to jak analogově, tak i digitálně. Znovu upozorňuji všechny uživatele naší kabelové sítě, že stávající analogové programy zůstanou zachovány i po vypnutí analogového vysílání v naší oblasti, což je plánováno na podzim letošního roku. Starší televizory budou proto normálně fungovat, bez jakýchkoliv úprav. Kdo však chce

přijímat ještě něco navíc, musí si pořídit zařízení pro příjem digitálního signálu.

Zároveň bych Vás chtěl upozornit na to, že bude téměř nepřetržitě v provozu náš místní videokanal, kde se promítají různé události a společenské akce z naší obce. Archiv těchto nahrávek postupně digitalizují a pouštím do kabekovky. Každá nahrávka se bude neustále opakovat a to celý týden, od pondělí až do neděle. A to až do vyčerpání zásob z archivu. Tímto bych chtěl požádat všechny, kdo vlastní nějaké archivní nahrávky, které se týkají naší obce, aby je nabídl ke zpracování a k promítnutí. Tento videokanal lze naladit v pásmu UHF na kanále C25.

*Antonín Lengál,
starosta*

KLAS – KLUB AKTIVNÍCH SENIORŮ

Jsme ženy důchodkyně, které se scházejí jednou týdně v Orlovně, kde si procvičujeme paměť různými tajenkami a křížovkami. Jedenkrát týdně chodíme cvičit pod vedením rehabilitační sestry paní Jarmily Cagašové. Procvičujeme ruce, záda a klouby různými cviky. Povídky si, vzpomínáme na dřívější časy a na naše mládí. Také si rády zazpíváme.

Jezdíme také na zájezdy. 27. března jsme jeli do Boleradice na divadelní představení Noc pastýřů. Občas pořádáme různé malé akce, např. jsme pletly adventní věnec do kostela, pekly a zdobily perníčky, které dostávaly děti v místním kostele při rorátech. V pondělí na ostatky jsme si udělaly ochutnávku ostatkového pečiva – koblihy, mostky, třísky. Také jsme uspořádaly dračku peří, jak se drávalo dříve. Tato akce byla velmi zdařilá. Sešlo se nás 16 žen a dračku jsme zakončily dodírkou.

KLAS vede paní Jaroslava Krušinová. Scházíme se každé pondělí v 16.00 v jedné z místností Orlovny a chtěly bychom tímto pozvat i ostatní ženy důchodkyně. Přijďte mezi nás – těšíme se!

Františka Němečková

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY A DĚTSKÝ DEN

Tak jako každý rok, tak i letos proběhnou na místním rybníce rybářské závody a Dětský den. Závody se uskuteční v sobotu 9. května a v neděli 10. května pak bude Dětský den spojený s rybářskými závody dětí. Závody začínají vždy v 6 hodin ráno. Občerstvení bude zajištěno po oba dva dny. V neděli budou připraveny i rybí speciality.

Fotky z předešlých závodů a jiných akcí pořádaných rybáři najdete na nových webových stránkách rybářů na adrese <http://www.rybarisitborice.wbs.cz>

*za místní rybáře
František Lejska*

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

INTERVIEW S BOHEM

„Pojď dál“, řekl Bůh. „Tak ty bys se mnou chtěl udělat interview?“

„Jestli máš čas,“ řekl jsem.

Bůh se usmál: „Můj čas je věčnost, a proto je ho dost na všechno. A na co se vlastně chceš zeptat?“

„Co tě u lidí nejvíc překvapuje?“

Bůh odpověděl: „To, že je nudí být dětmi, a tak pospíchají, aby dospěli, a když jsou dospělí, zase touží být dětmi. Překvapuje mě, že ztrácejí zdraví, aby vydělali peníze, a pak utrácí peníze za to, aby si dali své zdraví do pořádku. Překvapuje mě, že se natolik strachují o budoucnost, že zapomínají na přítomnost, a tak vlastně nežijí ani pro přítomnost ani pro budoucnost. Překvapuje mě, že žijí, jakoby nikdy neměli umřít, a že umírají jakoby nikdy nežili.“ Bůh mě vzal za ruce a chvíli jsme mlčeli. Pak jsem se zeptal: „Co bys chtěl jako rodič naučit své děti?“

Bůh se usmál a odpověděl: „Chci, aby poznali, že nemohou nikoho donutit, aby je miloval. Mohou jen dovolit, aby je druzí milovali. Chci, aby poznali, že nejcennější není to, co v životě mají, ale koho mají. Chci, aby poznali, že není dobré porovnávat se s druhými. Každý bude souzen sám za sebe, ne proto, že je lepší nebo horší než jiní. Chci, aby poznali, že bohatý není ten, kdo má nejvíc, ale ten, kdo potřebuje nejméně. Chci, aby poznali, že trvá jen pár vteřin způsobit lidem, které milujeme, hluboká zranění, ale trvá mnoho let, než se taková zranění uzdraví. Chci, aby se naučili odpouštět, odpouštět skutkem. Chci, aby věděli, že jsou lidé, kteří je velmi milují, ale kteří nevědí, jak své city vyjádřit. Chci, aby věděli, že za peníze si mohou koupit všechno kromě štěstí. Chci, aby poznali, že opravdový přítel je ten, kdo o nich všechno ví a přesto je má rád. Chci, aby poznali, že vždycky nestačí, aby jim odpustili druzí, ale že oni sami musejí odpouštět.“

Chvíli jsem seděl a těšil se z Boží přítomnosti. Pak jsem Bohu poděkoval, že si na mne udělal čas. Poděkoval jsem mu za všechno, co pro mne a mou rodinu dělá.

A Bůh odpověděl: „Kdykoli. Jsem tu čtyřicet hodin denně. Jen se zeptej a já ti odpovím.“

Lidé zapomenou, co jste řekli. Zapomenou, co jste udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle vás cítili.

Přátelé, přeji Vám všem krásné a požehnané Velikonoce. A pokud budete mít během těchto svátečních dnů trochu volna, tak se, prosím, zkusme na základně textu „Interview s Bohem“ zamyslet a eventuálně trochu přehodnotit žebříček hodnot.

*Žehná Vás Váš
otec Jiří*

CO SE DĚLO V NAŠÍ FARNOSTI?

PROSINEC – VÁNOCE

Na Štědrý den, při posledních rorátech, se konalo svěcení jezulátek z domácích betlémů. Dopoledne se vydala skupinka dětí s rodiči na Štědrodenní zakrmování zvířátek. Na Boží hod Vánoční proběhl tzv. živý betlém s vánoční hrou a sbírkou pro Diakonii Betlém. 27. prosince se žehnaly vína. Následující den při bohoslužbě vystoupila kapela Srdce ze Šakvic, odpoledne patřilo dětem s pásmem koled a od 15.00 vyzváněly naše zvony a volaly k tiché modlitbě za nenarozené děti. Na Silvestra proběhlo každoroční bilancování a tradiční půlnoční adorace s přípitkem.

LEDEN

V sobotu 3. ledna před samotnou Tříkrálovou sbírkou proběhlo vystoupení scholy s pásmem o třech králich. Poté se celkem 13 skupinek (přes 70 koledníků) rozešlo po celé obci a vybralo 69 571 Kč. V neděli 4. ledna byla bohoslužba obohacena zpěvem koled chrámovým sborem ze Želetic u Kyjova. Odpoledne vystoupili žáci naší školy se svým vánočním programem. V sobotu 10. ledna jsme v sále Orlovny uspořádali 1. Farní posezení u cimbálu. Vyhrávala cimbálová muzika Vonica z Krumvíře. Akce se velmi zdařila a díky bohaté tombole neodcházeli nikdo s prázdnou.

ÚNOR

22. února se u nás konal Masopustní průvod obcí.

O jarních prázdninách prožili naši ministranti pět dnů (20. – 25. února) na faře v Nemoticích. Konal se tam tradičním PRANAF (PRÁzdny NA Faře). Během několika zimních dnů si užili nejen sněhu (koulování, stavění iglú), ale také navštívili ZOO ve Vyškově.

I naše Scholička (sbor mladých děvčat) si udělala o jarních prázdninách krátké soustředění v Těšanech.

PRANAF na faře v Nemoticích.

foto: Helena Honzáková

BŘEZEN

13. března přijeli na pozvání mladí lidé z francouzské komunity Jeunesse–Lumiere. Po večerní mši měli pásmo svědectví. Tímto děkujeme všem, kteří pro ně napekli buchty a různé sladkosti.

V sobotu 4. dubna proběhl tradiční zpovědní den před Velikonocemi. Zpovídalo se celé dopoledne.

Posezení u cimbálu – pohled do sálu.

foto: Petr Krupička

Na Květnou neděli, 5. dubna, se uskutečnila křížová cesta po vesnici.

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH:

Pondělí 6. dubna	7.00
Úterý 7. dubna	7.00
Středa 8. dubna	18.00 udělování svátosti nemocných
Zelený čtvrtek	19.00 celonoční adorace
Velký pátek	7.30 ranní chvály 15.00 křížová cesta 19.00
Bílá sobota	20.30 7.30 ranní chvály
Boží hod velikonoční	7.30 a 10.30
Pondělí velikonoční	7.30 a 10.30

ŠKOLA

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

ZÁPIS ŽÁKŮ DO PRVNÍ TŘÍDY

Dne 20. ledna 2009 v odpoledních hodinách proběhl na naší základní škole jako každoročně zápis dětí do první třídy. Paní učitelky z prvního stupně připravily odpoledne plné zábavných a hravých činností, kde budoucí žáci v doprovodu svých rodičů ukázali své dosavadní znalosti. Zápisu se zúčastnilo 18 dětí, zapsáno bylo pro-

Zpovídá se pouze v pondělí, úterý a středu vždy půl hodiny před začátkem mše svaté. O velikonoční neděli bude přístupná věž kostela v Šitbořicích. Možnost prohlídky věže bude od 15.00 do 17.00.

Více na www.farnost-sitborice.org

za farnost sepsali

Ladislav Lengál a Petr Krupička

FARNÍ DEN – DRUHÉ KOLO

Po velice úspěšném prvním ročníku nově se rodící tradice nám pomalu nastává čas přípravy jejího pokračování. Druhý farní den by se měl konat 20. června a my se již nyní začínáme připravovat na tuto – pro naši farnost asi nejsložitější – letošní akci.

Jak určitě mnozí z vlastní zkušenosti nebo z povídání známých víte, farní den není určen jen pro děti a mládež, ale je tu pro všechny bez rozdílu věku. Ať už se jedná o ty nejmenší, kteří se vyřádili se svými maminkami, ty odrostlejší na dobrodružné výpravě kolem obce, anebo o dospěláky a seniory bavící se u dobrého jídla a muziky. Všem nám šlo o jediné. Aby se co nejvíce lidí mohlo na konci školního roku a před časem dovolených sejít a prožít jeden nádherný den s ostatními farníky. A když se řekne slovo farník, rozhodně nejde jen o ty, co chodí do kostela, ale o všechny obyvatele Šitbořic.

Na první letošní schůzce organizátorů padly různé návrhy jak a čím tento ročník vylepšit. Jedním z nich byl i pokus o zajištění zajímavé šermířské skupiny a zapojením jejího programu ve stylu oslav 750 let od první písemné zmínky o naší obci, ale nakonec jsme se shodli, že bychom rádi zůstali u loňského modelu s tím, že by došlo k vypilování a dotažení všech dílčích částí. Hlavním důvodem pro toto rozhodnutí byla právě probíhající velice nákladná akce týkající se obnovy okolí kostela.

Ke konci tohoto kratičkého upozornění bych chtěl organizátorům popřát pevné nervy při řešení všech současných či v budoucnosti se objevivších problémů, ochotné lidi, kteří by rádi podali pomocnou ruku a hlavně to nejdůležitější co však nikdo ze smrtelníků nemůže zařídit – pěkné počasí.

Ladislav Lengál

zatím 14 budoucích prvňáčků, 4 rodiče zvažují odklad povinné školní docházky dítěte o jeden rok. Dětem se ve škole líbilo a přejeme jim hodně chuti do školní práce a radost z učení.

LYŽAŘSKÝ KURZ V NĚMČÍČKÁCH

V lednu se žáci 1. – 5. ročníku naší školy tradičně zúčastnili týdenního kurzu lyžování v nedalekých Němčičkách. Někteří z nich byli již před tímto kurzem zdatnými lyžaři a drtivá většina ostatních si v průběhu kurzu

zlepšila své lyžařské schopnosti tak, že se poslední den výcviku mohl uskutečnit slalom. Příště v Němčičkách na shledanou!

DIVADLO POLÁRKA A PROHLÍDKA ŠPILBERKU

Ve čtvrtek 12. 2. 2009 jsme se s žáky 6. – 9. ročníku vydali za kulturou do brněnského divadla Polárka. Zde jsem zhlédli multikulturní představení Roztančený svět,

Žáci na vyhlídkovém ochozu hradu Špilberk.

kteří nás provedlo historií i současností tanečního umění různých kultur a stylů. Viděli jsme například balet, chachu, tango a různé bojové tance z jižní Ameriky v podání tanečníků ze souboru Maximus. Představení, které bylo zábavné, se nám velice líbilo. Poté následoval přesun na Špilberk. Z vyhlídkového ochozu se nám nabízel ojedinělý pohled na město Brno a jeho okolí. Na nádvoří jsme nakoukli do hluboké hradní studny a prohlédli jsme si zvonkohru, kterou tvoří soustava 15 různých velkých zvonů.

KURZ PRVNÍ POMOCI

Dne 18. 2. jsme ve škole uspořádali kurz první pomoci pro žáky 2. stupně. Byl zaměřen na rozpoznávání příznaků ohrožení života, zásady pro manipulaci se zraněnými a postupy vedoucí k udržení a záchraně lidského života. Součástí kurzu byl praktický výcvik v umělém dýchání a masáži srdce. Záchrana lidského života se může týkat každého z nás. Naším záměrem je připravit děti na složitou situaci, ve které si pak budou rychleji vědět rady.

MOTIVAČNÍ PROGRAM

Pro všechny žáky, kteří se během prvního pololetí chovali vzorně a vydrželi bez kázeňských opatření, připravila škola za odměnu výlet do Brna. Na programu bylo filmové představení pohádky Peklo s princeznou a pak jsme si zabruslili v Ice–Aréně Olympia.

DĚTSKÝ KARNEVAL

Nedělní odpoledne 8. 3. patřilo hlavně maskám. Vše vypuklo úderem třetí hodiny, kdy do sokolovny začaly

proudit různé princezny, obludy, čarodějnice a nechyběli ani vojáci, indiáni, čertíci či spousta dalších originálních převleků. Celým odpolednem provázely moderátorky z agentury Vendulka, které se v převleku klauna a čarodějnice staraly o zábavu. Tančilo se, zpívalo, skákalo, přetahovalo lanem a do toho se samozřejmě soutěžilo. Rodiče se zapojovali do tanečků se svými dětmi a maminky s těmi nejmenšími zápolili o to, které dítě vyhraje. Rej masek vyvrcholil vylosováním nejpovedenějších převleků a vítězové byli odměněni hodnotnými cenami a sladkostmi. Celé odpoledne bylo zakončeno velkou tombolou, kde určitě každý získal některou z lákavých cen. Děkujeme za veškeré příspěvky a účast. Doufáme, že příští rok se sejdem opět v tak hojném počtu.

SETKÁNÍ PEDAGOGICKÉ VEŘEJNOSTI V ZÁKLADNÍ ŠKOLE

Ve čtvrtek 7. května 2009 bude probíhat na naší škole setkání učitelů Jihomoravského kraje. Akce proběhne v rámci projektu Sdílení dobrých praxí, jehož cílem je rozvoj škol, jejich porovnání ve sledovaných oblastech a prohlubování spolupráce. Pro kolegy z jiných škol plánujeme otevřené vyučovací hodiny, ukázky odborného využití ICT ve výuce a formou panelové diskuze nabídneme naše zkušenosti z realizovaných vzdělávacích projektů. Odpolední část je věnována tvořivým dílnám s ukázkami stále žádaných výtvarných technik a výstavě prací. Abyste i Vy měli příležitost prohlédnout si školu, prostředí, učební pomůcky a výtvary našich žáků, chystáme v neděli 10. května 2009 od 15.30 do 18.00 hodin pro všechny občany Šitbořic Den otevřených dveří. Pokud Vás zajímá, jaká je naše škola a co pro Vaše děti či vnoučátka ve výuce učitelé připravují, udělejte si jarní vycházku do naší školičky. Radi Vás celou školou provedeme.

Kurz první pomoci.

JMÉNO PRO HASTRMANA

Oslovili nás zástupci obce, abychom vymysleli jméno pro vodníka, který bude bdít nad rybníkem Novasem. Děti vymyslely nespočet originálních nápadů a do užší-

ho výběru postoupila tato jména: Vodásek, Žblabuňka, Kaprál, Novasák, Šupinka a Novásek. Nejvíce hlasů obdržely návrhy Šupinka a Novásek. Z těchto dvou nejpreferovanějších návrhů vzejde konečné jméno patrona našeho rybníka.

Dětský karneval.

foto: Pavel Halas

GRATULUJEME

Blahopřejeme Karlu Novákovi za výbornou reprezentaci školy v soutěži Bible a my. Žák se umístil v okresním kole na 3. místě a postoupil tak do finálového krajského kola, kde získal v konkurenci velkých gymnázií skvělé 6. místo.

PLÁNOVANÉ AKCE

- 27. 3. – Šitbořská „fošna“ (soutěž ve skoku vysokém)
- 7. 4. – sběr papíru po obci
- 7. 4. – čištění potoka a okolí
- 7. 5. – setkání pedagogické veřejnosti ve škole
- 10. 5. – Den Matek
- 10. 5. – Den otevřených dveří

Více na www.zssitborice.wz.cz

za kolektiv učitelů ZŠ
Mgr. Petra Strouhalová

ŽÁKOVSKÁ PRÁCE

U RYBNÍKA JSEM DOMA

Rybník je zamrzlý a tichý. Na hladině se třpytí vysoká vrstva křišťálového ledu. Posvátné ticho občas naruší malá rybka, vyskakující z dírk. Tráva a rákosí odpočívají pod sněhovou peřinou. Z hráze můžu dohlížet na celý rybník. To však teď nepotřebuji, není tu nikdo, jen tiše spící příroda. Pod hladinou je vše hned živější. Po mém příchodu se však činnost mladých i starých ryb mění. Upouštějí od her či krmení a ladnými pohyby připlouvají ke mně. Vyzvídají, co se děje v tom tajuplném lidském světě. Dozívají se ale pouze to, že je všude klid a pohoda. I na povrchu rybníka se přece odrazí klid a vánoční období.

Marek Havlík (8. třída)

POVÍDÁNÍ O VÍNĚ

I Z NEZRALÝCH HROZNŮ MŮŽE BÝT KRÁSNÉ VÍNO

Obecně známé pravidlo, že pro výrobu špičkových vín je potřeba dostatek kvalitních, vyzrálých a prvotřídně zdravých hroznů, má svoje výjimky. Výroba takových výjimečných vín je závislá na specifických podmínkách pěstování révy vinné, v nichž se vinohradník dočká opravdu nenahraditelné suroviny,

kteřá je představována takovými hrozny, na jejichž vzhledu opravdu moc pěkného není. Tyto hrozny jsou nejznámější z Maďarska a Slovenska pro výrobu tokajských vín nebo z Francie pro výrobu sauternských vín.

Počasí v těchto oblastech ovlivněné vlhkým podnebím vytváří podmínky pro tvorbu ušlechtilé plísně šedé – Botritis cinerea. Tato plíseň se usazuje na hroznech a potřebnou vlhkost pro svůj růst čerpá přímo z bobulí. Při svém rozvoji spotřebuje většinu vody a hrozny mají díky její přítomnosti mimořádně vysokou cukernatost.

Přesně tyto podmínky se v minulém roce na konci měsíce října díky neustálým přehádkám a dlouhotrvajícím ranním mlhám vytvořily i na Moravě. Při pravidelných kontrolách ve vinicích bylo neuvěřitelné, jakou rychlostí se plíseň na zdravých a zralých hroznech šířila. Někde stačily dva dny a původně zdravé hrozny byly k nerozeznání a povrch byl v 50 až 70 procentech pokryt rozvíjející se plísní. Její přítomnost způsobila poměrně

Hrozny s Botritis cinerea.

foto: Aleš Urbánek

rychlé znehodnocení optické kvality hroznů, ale také onu žádanou rychle se zvyšující cukernatost. Tyto hrozny se prakticky den ode dne doslova ztrácely před očima, ale cukernatost rychle rostla.

Pro dosažení mimořádné kvality vína z těchto hroznů je nutné pracovat s maximální možnou pečlivostí. Vinař nesmí podlehnout pochybnostem, že z takového nevábne vyhlížejícího materiálu je možné vyrobit požitelné víno a při troše potřebného štěstí bude jistě mile překvapen. Stejně jako je při klasické výrobě nutné kvalitní odkalení moštu, je to i tady hlavním předpokladem úspěchu. Při kvašení je samozřejmě potřeba hlídat teplotu, která by neměla překročit 20 stupňů.

Pro lepší představu jak mohou hrozny, o kterých píšu, vypadat, připojuji pár snímků. Na nich jsem zachytil mimořádnou kvalitu Ryzlinku vlašského z Mikulova, sklizeného 6. 11. 2008, který jsme zpracovávali v lisovně v Pavlově. Na posledním jsou skleničky s moštem, vlevo surovým bezprostředně po vylisování a sklenička vpravo je naplněna moštem po přefiltrování před zakvašením. Na tomto moštu jsme naměřili cukernatost 33 stupňů Českého normalizovaného moštoměru. Po vykvašení je ve víně 14 % alkoholu a 67 gramů cukru v litru.

Surový a filtrovaný (vpravo) mošt.

foto: Aleš Urbánek

Samozřejmě je to víno speciální pro nevšední příležitosti a určitě ne pro každého. Přirovnal bych ho k jakékoli jiné sladkosti, kterou někteří přímo zbožňují a najdou se i takoví, kteří prostě sladké nemusí. Tato vína považuji za labužnickou záležitost a ve vůni je možné najít to, co známe z přezrálého citrusového ovoce, sušených či kandovaných plodů nebo medu. V chuti není cítit pouze cukr, ale mimořádná koncentrace všech složek, které ve víně jsou. Jestli jste ještě podobné víno neochutnali, stačí se jen odhodlat a věřím, že nebudete litovat.

Ing. Aleš Urbánek

ZE ŠITBOŘICKÝCH KRONIK

BYL TO TEN SLAVNÝ DEN, KDY K NÁM BYL ZAVEDEN ELEKTRICKÝ PROUD ...

Tím slavným dnem byl před osmdesáti lety 12. březen. V šitbořické školní kronice zapsal tuto událost tehdejší řídící učitel Karel Mucha:

Dne 12. března 1930 připojena byla obec Šitbořice k elektrické síti západomoravských elektráren. Toho dne připojen byl i naturální byt správce školy. 31. března pak škola. V budově školy je zřízeno 18 světel.

Do toho dne se svítilo v domech petrolejkami a svíčkami. Malé vytřásadlové mlátičky se poháněly žentoury a ty se točily koňmi nebo kravami. U které stodoly nebyl žentour, tak se mlátička točila ruční klikou, rovněž tak sečkovice a fukary. Dřevo na topení se řezalo ruční pilou. Venkovní osvětlení v dědině nebylo a tetičky, když šly večer na dračky, tak si svítily na cestu „laterňou“.

V Pamětní šitbořické kronice popisuje průběh elektrifikace obce kronikář Jan Konečný takto:

S pracemi na elektrizaci obce se začalo v roce 1928. Ku práci na výpomoc jsou i dělníci domácí, ale na všechny ucházející se nedostalo. Práce nepokračovala tak

rychle, jak se předpokládalo. Náklad na elektrizaci byl projektován výpůjčkami a sice od Hypotéční a zemědělské banky v Brně 270 tis. Kč, z Raiffeisenky v Šitbořicích 130 tis. Kč a ze zemědělské záložny Domovina 55 tis. Kč. Hypotéční a zemědělská záložna prohlásila, že půjčku poskytnout nelze. Z důvodu toho usneslo se obecní zastupitelstvo odprodati obecní cenné papíry na vyrovnání stavebních nákladů, jež jinak obec zaplatiti nemohla. Raiffeisenka až přišlo k výplatě půjčky u ní sjednané, též prohlásila, že půjčku nelze poskytnouti pro nedostatek peněz. Nyní hledána záložna, kde by se zápůjčka mohla sjednat. V tomto se pociťuje nedostatek peněz na venkově, ač v městských bankách je peněz dosti a z důvodů těch zřídila Královopolská záložna v Brně filiálku v Kloboukách. U záložny této ucházela se obec o půjčku, jež jí byla povolena na obnos 130 tis. Kč. Než ale Okresní úřad v Hustopečích přeměnu zápůjčky v Raiffeisenku povolené schválil, odepřela záložna půjčku též poskytnouti, též z nedostatku peněz. Nyní obec musela se obrátit zase na Hypotéční a zemědělskou banku v Brně, neboť má odstaven celý obecní majetek a stojí tam výpůjčka mnoho výloh. Výpůjčka 270 tis. Kč byla vyplacena začátkem roku 1930 a obnos 75 tis. Kč až na konci roku. Obnos 55 tis. Kč nechťela půjčit na obecní majetek, nýbrž na přiděl z parcelace velkostatku, což činí velké potíže a průtahy, že obec půjčku dosud nedostala. Elektrizace se dobře osvědčuje, jak osvětlení tak elektrické pohony. Světlo je mnohem

lepší, ale dražší než petrolej. Co ale se týče pohonů, tam je výkon báječný a levný, jenže ale vyžaduje mnoho opatrnosti. Na osvětlení je připojeno mnohem více občanů, jak je tomu i v jiných obcích co do počtu obyvatelstva a na pohon jest již připojen každý, komu poněkud je to možno. Místnosti obecní jsou připojeny všechny hned od počátku a to obecní kancelář, stáje, skladiště, škola, fara a kostel. Za zmínku stojí osvětlení kostela, jež provedl zdejší rodák Cyril Urbánek. Když rozžehnou se všechna světla na všech oltářích a po celém kostele, vyjímá se chrám velmi dojemně a posvátně. Všechna místa v obci jsou dostatečně osvětlena a lid na to již tak přivykl, že nemůže postrádati, když některé světlo zhasne. Náklad na elektrizaci jest velmi značný a odhaduje se celkem na 700 tis. Kč, jichž ale není želeno.

Kronikář dále zapsal, že v tomto roce (1930) byla postavena silnice od fary nahoru z místního kamene a hrá-

ze rybníka pod dědinou byly upraveny betonovými plotnami nákladem 7 tis. Kč.

V kronice vzpomínaný Cyril Urbánek pocházel z domu č. 284 na ul. Osvobození.

Bez elektriky byly Šitbořice v roce 1945 po přechodu fronty a to skoro tři měsíce, než se všechna vedení opravila. Šitbořáci museli zase oprášit staré petrolejky a na sečkovice nasadit kola s klikou pro ruční pohon. Franta Valíček (starostůj) nemohl tak jako dříve večer po setmění zapnout na rozvaděči před svým domem světla v dědině a tak strýci, když šli za tmy ze sklepů, museli dávat pozor, aby nespadli do „potuka“.

V příštím roce (2010) to bude 80 let, kdy Šitbořáci užívají výhody elektriky a dobu před tím pamatují již jen ti nejstarší občané Šitbořic.

Ing. Josef Krupička

VENEZUELSKÉ PŘÍBĚHY

Původně měl být v tomto čísle Štengaráčku uveřejněn další díl povídaní o výpravě do Tádžikistánu. Běh událostí však způsobil, že autor, místo toho aby dokončil článek, vydal se na další výpravu. Do země stolových hor, velkých řek, deštných pralesů a jejich domorodých obyvatel.

V první části výpravy po řekách venezuelské Amazonie vedla naše plavba k pohoří Cuao–Sipapo a poté ke stolové hoře Autana. Ve druhé části jsme se pak plavili proti proudu Orinoka až k jeho soutoku s řekou Ventuari.

František Valíček

POHOŘÍ CUAO–SIPAPO

Rozpadlá stolová hora Venezuelské Guayany, jedna z nejsnáze dostupných... Přesto největší strasti nejsou spojeny s nějakým dvojkovým či trojkovým lezeckým terénem, ale s přístupem k hoře samé.

CERRO CUAO 1880 METRŮ

Leží na indiánském území kmene Piara, stejně jako celý masív Cuao–Sipapo. Bez průvodce znalého prostředí a jazyka je hora prakticky nedosažitelná. Naše trojka David, Franta a Leoš vyráží z přístavu Samariapo směrem k jihu, proti proudu Orinoka, vstříc neznámu a místní realitě. Průvodcem a tlumočníkem je nám Toro Loko „Bláznivý Býk“ z kmene Bare a pilotem loď je Wajari z lidu Piara.

DEN 1.

Po hodině plavby připlouváme k ostrovu Raton na Orinoku, na kterém je správní městečko El Carmen, úřady a vojenská posádka pro celou oblast

povodí řek Sipapo, Cuao a Autana. Pro nás to znamená hlásit se na místní policii, že vstupujeme do jejich rajónu, vždyť hranice s Kolumbií a teritoriem ovládaným partyzány ze skupiny FARC je jen přes řeku. Právě tam na druhém břehu je vidět vesnice, ptám se tedy Tora jak se jmenuje. A ten se jen směje – „Nikdo neví jak se jmenuje, ale všichni jí říkají Singapur, protože se tam jen zpívá a šuká.“ Po ujištění, že je momentálně v oblasti klidu, zde přistáváme, pijeme pivo, zpíváme a nešukáme! Bo není co, je úterý a krom deseti „vylitejch“ Kolumbijců v hospodě nikdo není.

U ostrova Raton ústí řeka Sipapo, s jejím přítokem Cuao, kterými Wajari neomylně vede naši loď až k přeřím a stejnojmenné vesnici Raudal de Danta (Tapíří peřej). Tady pro naši loď cesta končí. Dále se budeme pohybovat v menším člunu a potom po svých. Kotvíme a po krátké prohlídce indiánské vesnice se ubytováváme na protější straně řeky, hned vedle peřejí v chýši pro hosty, a zkoušíme první noc v hamace (houpací síti).

Leoš s Davidem při plavbě „dlabankou“ po řece Cuao.

foto: František Valíček

DEN 2.

Je to den ve znamení pochodu do kaňonu řeky del Piedra, které stéká z pohoří Cuao–Sipapo.

Rozednívá se. Ve vesnici za peřejí to začíná žít, rybáři vyrážejí na lov, obchodníci s motorovým člunem do města obchodovat. Pro nás, po nevalné noci v hamace, to znamená, že noční randál dělající cikády zmlkly a zapnuly se ty denní. Máme je i pojmenované: „francouzská policie“, „cirkulárka“, „poplach v muničáku“, ...

Po snídani náčelník, který parkuje člun nad peřejí, nás přibližuje asi 30 min proti proudu řeky až ke kaňonu del Piedra. Dvaapůlhodinový průstup pralesem do tábora, který tvoří jediná chýše, přináší nová poznání. Několik tarantulí, papoušků a všude přítomných hmyzů. Komáry přenášející malárii tady téměř nepotkáte, jen ty mušky zk...ažený, ze dvou dílů se skládající! Cvrnknete do ní a rozpadne se na díly tři a jezírko krve k tomu. Mojí krve! Prohlížel jsem jim sosák, tedy jak odborně říkáme vrták. Jestli má komár vrták 3–8 mm, tak tahle muška nic, tak 1 mm, ale za to vidiák. Normálně korunka s velmi výkonnou pumpou. Kousíček holého těla a už tam máte její podpis.

Kousek, asi 2 hodiny od stolové hory Cuao, v místě kde se terén začíná zvedat, leží tábor – chatrč tak pro 8 hamak. Dál je cesta špatně znatelná a mizerně prosekaná. Končíme s výstupem asi 250 metrů nad táborem. Vedle chýše, teče řeka Piedra, tvořící obrovský tobogán vody v barvě Coca-coly.

Je období sucha. V tobogánu je málo vody, David se odhodlává, jít řečištěm na průzkum. Boty s podrážkou Vibram, přeci berou jak šlak! Chvilí brodím, chvíli přeskakuju z kamene na kámen. Pak to chvíli nejde, musím do džungle a pak se do řečiště vrátit. Už teď vím, že to tudy zpět nepůjde, špinavej jsem jak jetel a bez mačety už dál ani krok. Vracím se tobogánem, opatrně našlapuju krok za krokem, pak na něco šlápnu a jedu po zadku dobrých 10 metrů. Padám do tůně. Dvakrát nádech, hep, hep. Vylézám, nadávám a pokračuju v sestupu až k táboru. Tam se kluci koupou, jezdí tobogánem a blbnou...

Franta má fajn trenágla, teda né, že by zrovna mne zaujaly, ale moskytům se moc líbili. A to až tak, že je rozstříleli jak Rambo policejní sbor ve Skalisticích horách. Frantův zadek po tomto útoku vypadal jak tvářička leprózního chlapce po neštovicích.

Sestup je rychlejší, tak hodku a půl k řece Cuao a 30 minut člunem s náčelníkem místních Piaraů do tábora u Peřejí Tapirů.

DEN 3.

Pralesem ke kaňonu del Piedra.

foto: František Valíček

Přesunujeme se řekami Cuao, Sipapo a Autana k vesnici Segera, poblíž které je další cíl naší cesty, stolová hora Autana. Je to monumentální hora s kolmými stěnami vysokými více než 1200 metrů. Hora, na kterou nevede cesta a která je pro indiány Piara posvátná. Představuje mýtický strom života. Cestou však zatmíme a nocujeme v džungli. Tady poznáváme, jak umí být zvuky noční džungle ohromující a zároveň zneklidňující.

DEN 4.

Po příjezdu do Segery, najímáme jednoho místního indiána jako průvodce na horu Wajari, která částečně stíní ve výhledu na Autanu. Výstup se sestupem džunglí plnou mušek, zabere 4 hodiny a je nejprve třeba popojet lodí pod horu Cara el diablo (dáblová tvář). Tam trek začíná broděním bažinatých slepých ramen Rio Autana. Celkově cesta příliš záživná není, je jen plná očekávání výhledu na Autanu. No ale to by nebyl Leoš, aby se alespoň o drobný zážitek nepostaral...

„Kurva au, něco mně džoglo“.

Franta hledá kolem lián, něco, cokoli co by Leošova drsná slova opodstatnilo. Nic!

„Jak se cítíš, Leošu?“

„Bolí to a ruka začíná brnět.“

„Nic sednem, odpočnem, napijeme se...“

Hlavou se nám honí myšlenky co všechno to mohlo být. Po deseti minutách vstáváme.

„No nic, had to nebyl, jdeme dál...“

Odměnou nám byl nádherný výhled na Autanu.

David Zoufalý,
Kuřim

PROTI PROUDU ORINOKA

Když se jede za dobrodružstvím do Venezuely, kroky Evropských cestovatelů míří většinou k Andělskému vodopádu, nebo na Stolovou horu Roraima. My jsme se vydali na jih Venezuely, do oblasti státu Amazonas a plavili se proti proudu Orinoka a jeho přítoků.

K naší pětičlenné výpravě, Franta, Leoš, David, Wajari a Toro, se přidává asi dvacetiletý Torův syn, Pinche.

Plavíme se proti proudu Orinoka. Naším cílem je hluboko v džungli umístěný soutok s řekou Ventuari.

PUERTO NURIÑO

Kolumbijská vesnice, jak vystřižená z amerického filmu. Asi 30 baráků ve složení hospoda, hospoda, obchod, hospoda, hospoda, obchod. Tady vojáka ani policajta nepotkáte. Nejbližší posádka je den cesty po proudu.

Je podvečer na ulici je velice živo, hledáme hospodu s kolumbijským pivem. Všude se totiž pije levnější, pašované, venezuelské. Proti nám vystupuje příšerně opilá postava Kolumbijce s kulatým ksichtem. Drmolí cosi jako: „Tardes gringo“. Vzpomínám na jeden výjev z kovbojky odehrávající se v podobném městečku. Tam ovšem podobně opilá postava, než vystřelila, řekla „adios gringo!“ Víme, že tu dvakrát vítání nejsme tak ustupujeme, děláme mu cestu. David s Frantem dva metry k jedné stěně a Leoš metr ke druhé. Tak mocné výkyvy chůze kolumbijská figurka má. Leošův úkrok však znamená srážku s malým čunětem, po ulici se volně motajícím. Řádně si do něho utřelo rypák a začalo hlasitě kvičet. Z nejbližší hospůdky vylézá „señor Cantinero“ a pronáší pro nás spásnou větu: „Cerveza colombiana gringo?“

David Zoufalý,
Kuřím

SAN FERNANDO DE ATABAPO

Správné městečko na soutoku řek Orinoko, Atabapo a Guaviare. Již za koloniálních časů, strategicky položená základna na řece. Vzniká stavbou pevnosti roku 1758. Městečko dnes čítá asi 12 000 lidí a je nákupním centrem

Chýše pro hosty ve vesnici Segera. V pozadí hora Autana.

foto: František Valíček

pro všechny toky řek nahoru po Orinoku. I pro nás to znamená poslední nákupy proviantu a rumu.

Odrážíme od břehu a rozjíždí se veselá zábava. Toro načal zakoupený rum a mocně upíjel. My se většinou

spokojili s místním pivem „Light“. Jen pilot Wajari nepije. Rumu ubývalo závratnou rychlostí. Na některých z nás to zanechalo značné následky. Nejrozsáhlejší na Pinchovi. Ten nám začal předvádět, že angličtina je vlastně napro-

Vesnice Chivasů.

foto: František Valíček

sto jednoduchý jazyk a neustále pronášel svoji slavnou větu: „Senkjú morous“, což mělo znamenat „Thanke you very much“. Touto větou nás kolikrát častoval s takovou frekvencí, že jsme ho mnohokrát chtěli vysadit někde v džungli a tím se ho nadobro zbavit. Ovšem Pincho měl v zásobě i druhou větu, kterou používal neméně často. Touto větou, která zněla „kema ke Pinche?“ (a něco pro Pincheho?) si žádal něco dobrého pro sebe. Většinou pivo nebo rum. Tyto dvě věty byli vrcholem jeho komunikačních schopností po celé tři dny plavby. Po dlouhých pivních debatách, jsme se shodli, že za tuto téměř demenci mohl alkohol a rozhodli se ho omezit na 1 litr rumu a 10 piv denně. Vzpomněli jsme si také na filmy o severoamerických indiánech a jejich naprostém úpadku důsledkem alkoholu. Zombie a plastelíny plazící se blátem a žebrající o hlt dalšího alkoholu (kema ke Pinche), neschopní ničeho dalšího, natož komunikace. Pinche s náběhem k této intelektuální likvidaci, byl vyslán s Davdem na post národní gardy Santa Barbara, jako tlumočník, pro povolení k cestě. Pro dokreslení: Vesnice byla zničena, v okolí vládnou zlatokopecské bandy z Kolumbie a Brazílie, post národní gardy je na několika místech obeskládán pytli s pískem. Napočítali jsme 15 vojáků ve zbrani, účelně rozmístěných po okolí.

„Kam jedete?“

„Rio Ventuari, spát budeme v Chivaské vesnici a zítra zpět do Atabapo.“

„Buen viaje.“ (šťastnou cestu, jedte)

Tento rozhovor mezi Davdem a službu konajícím seržantem, zakončil náš „tlumočník“ Pincho jasnou, znělou a tvrdou odpovědí s nepřítomným výrazem ve tváři: „Senkjú morous, čauuu.“

Leoš Lengál

MINICIA NUEVA – VESNICE KMENE CURIPACO

Přijíždíme v podvečer, náčelník nás vítá a ukazuje, kde si můžeme hodit hamaky. Dospělí hrají fotbal kousek za vesnicí. Nám tady zůstalo jen několik osmiletých kluků, tak s nimi čtáme balonem. Pak nás chytá soutěživá nálada. Czech old team nemůže přeci s Curipaco juniors prohrát!? Leoš se staví do brány a malí „Kurypáci“ ho vošívají. Všechno vychytal. Pak přišel ten nejstarší, asi

desetiletý klučina. Rozběh, patička, balon ho přeskakuje přes hlavu, dělovka... Leoš chytá balon těsně u obličeje, vybíhá z brány a chytá malého „Kurypáka“:

„Tak a teď chytáš ty!“

Po první brance musíme zápas takticky ukončit. Vrací se staří Curipacos a to by byl tutovej debakl!

David Zoufalý,
Kuřim

SPORT

OHLÉDNUTÍ ZA TURNAJEM MISTRŮ SVĚTA 2009 V KOLOVÉ

42. ročník Turnaje mistrů světa v kolové, nejznámějšího turnaje v Evropě v tomto druhu sportu, je minulostí. Mezinárodní turnaj tohoto významu se v naší obci pořádal 23. rokem.

Rohový úder.

foto: Tomáš Zelinka

Na turnaj jsou každým rokem zvána nejlepší družstva z posledního světového šampionátu. Bylo tomu tak i letos, kdy byli, na závěr mistrovství světa, osloveni všichni účastníci mistrovství. Přes příslib startu odvolali účast švýcaři – rodinné důvody (4. místo na MS) a němci – zranění (vítězové TMS 2008). Obě země byly zastoupeny náhradníky, jejichž herní úroveň byla nižší. Vítězi TMS 2009 se právem stali úřadující mistři světa z ČR Radim Hason – Jiří Hrdlička. Druhé místo obsadilo družstvo z Rakouska, kterým se již přezdívá „korunní princové“, neboť na posledních MS a TMS skončili většinou na druhém místě. Na třetím místě skončila naše druhá dvojice Šmíd – Skoták.

Turnaj mistrů světa v kolové je v Evropě výjimečný. Těší se největší návštěvě diváků nejen díky sportovní úrovni ale komplexnímu pořadatelskému zabezpečení (tombola, zvěřinové hody a následná zábava).

Pro oddíl kolové je to jedinečná možnost pro uspořádání kvalitně obsazených mezinárodních turnajů žáků a dorostu – PRAMOS Cup, na kterých představí své umění

šitbořičtí hráči. Nás trenéry velice těší, že naši nejmladší jsou schopni obstát i v mezinárodní konkurenci.

Každý rok po skončení TMS se oddíl kolové těší zvýšené tréninkové snaze žáků a dorostu, kteří mají sen – jednou startovat na Turnaji mistrů světa. Každoročně, po TMS, přichází do oddílu nejmladší zájemci o tento sport ve věku 7 – 9 let. Věříme, že tomu tak bude i letos, neboť máme volná kola pro tuto věkovou kategorii.

Závěrem chci poděkovat všem podnikatelským subjektům a organizacím obce a regionu, kteří poskytli finanční příspěvky, nutné pro zabezpečení TMS 2009, což letos nebylo jednoduché.

Velké poděkování patří členům a zejména příznivcům kolové, kteří každoročně, bez nároků na odměnu, pomohli organizátorsky zabezpečit zdárný průběh turnaje.

Věřím, že TMS 2010 se podaří sportovně i organizačně zabezpečit alespoň na stejné úrovni jako letos.

Robert Zvolánek,
předseda organizačního výboru TMS 2009

ZHODNOCENÍ 42. ROČNÍKU TMS 2009 A PRAMOS CUPU

Výbor TMS 2009 pracoval ve složení:

Ing. Robert Zvolánek	- předseda
Jan Zelinka	- organizační pracovník
Josef Bulla	- pokladník

a dalších 48 členů oddílu a příznivců kolové, kteří se podíleli na přípravě turnaje.

Po sportovní stránce uspěli naši dorostenci v PRAMOS CUPU – soutěžili 2 dorostenecká družstva a v žákovském turnaji – 3 naše družstva.

Po finanční stránce – i když se na účasti sponzorů projevila finanční krize – podařilo se pokrýt rozpočet na turnaje, který činí cca 400 000,- Kč (1/3 hradí Favorit Brno) a zbytek bude použit na financování chodu oddílu. Na příklad jedno kolo stojí 25 000,- Kč, galuska 850,- Kč. Nejdražší položkou je příspěvek na benzín k cestám na turnaje. Hrajeme po celé republice, ale i v cizině. U nás je

to Plzeň, Chrastava, Liberec, Praha, Přerov, Zlín, Svitávka, Brno a mimo republiku na Slovensku – Kolárovo, Němec – Zscherben, Rakousko – Vídeň atd.

Při současném počtu družstev, tři žakovská, tři dorostenecká a dvě mužů, kteří bojují o postup do druhé ligy – máme veliký zájem o další nové hráče kolové.

Dobojováno.

foto: Tomáš Zelinka

Je potěšitelné, že se ve velké míře zapojují rodiče žáků a dorostenců do přípravy a průběhu Turnaje mistrů světa, dále že doprovází a dovází na turnaje svoje děti. Všem patří veliký dík. Doufám, že i u nás jednou vyroste dvojice, která bude schopna jet na mistrovství světa a tím ještě více proslaví naši obec v tomto sportu.

Josef Bulla

FLORBAL V ŠITBOŘICÍCH ŽIJE

Florbalový oddíl FbC Aligators, sdružující hráče z Orla jednoty Šitbořice, TJ Sokolu Klobouky u Brna, TJ Sokol Brumovice a ZŠ Těšany, slaví velké úspěchy. V loňském roce postoupil mužský A tým do 2. ligy, B tým do Jihomoravského přeboru. Juniorky se dostali do čtvrtfinále 1. ligy a žákyně do celomoravského finále.

V letošní sezóně mají především mládežnická družstva nejlepší výsledky, která jsou nejvíce zastoupena hráči ze Šitbořic. Starší žáci, kteří jsou sice na průběžném pátém místě, ale na třetího v tabulce jim schází 4 body a v posledních zápasech porazili 3. v pořadí Atlas ČKD Blansko a prvního Gullivers Sokol Brno I a věří, že v posledních čtyřech zápasech vybojují 3. místo.

V Orelské lize mladších žáků postoupili naši hráči do celorepublikového finále.

Dále máme velice úspěšné družstvo mladších žákyň. 15.3.2009 se zúčastnily turnaje nejmladších žáků (elévů), kde skončily 4. z 8 týmů, a kde porážely klukovská družstva. 18.3.2009 vyhrály v okresním kole základních škol, kde děvčata převážně z 6. třídy porážela hráčky z 8. a 9. tříd.

Dále se účastníme s našimi nejmladšími hráči spousty turnajů, a to jak v rámci školního kroužku, tak i na turnajích, pořádaných našim florbalovým oddílem.

*Jaroslav Hála,
předseda FbC Aligators*

4. ROČNÍK VÁNOČNÍHO KULEČNÍKOVÉHO TURNAJE

Dne 25. a 26. 12. 2008 se za účasti 14 hráčů uskutečnil čtvrtý vánoční turnaj v kulečnicku. Ve čtvrtek se uskutečnila základní kola, kdy hra ve směr neměla spád a bylo u hry hodně nervozity. Bylo to hlavně proto, že první dvě kola defakto rozhodnou jestli hráč bude úspěšný.

V pátek začaly vyřazovací boje, kdy hráč po druhé prohře končí. Jako mávnutím kouzelného proutku se hra zlepšila a bylo vidět několik absolutně vyrovnaných zápasů, kdy vítěz vyhrál o nejmenší možný rozdíl, což je 1 bod. Všechny čtvrtfinálové a semifinálové souboje skončili právě tak. Tím chci říci, že rozdíly řekněme mezi prvními šesti byl minimální a někdy vítěze určilo i trochu štěstí, ale to ke každé hře patří.

Za zmínku ještě stojí 96 bodů v kuse, zahrnaných Martinem Tomancem ve finále a sedm 20 bodových pokusů Romana Hanáka ve třech pátečních zápasech. Celkem byl k vidění docela slušný amatérský kulečník.

Zaslouženým vítězem se stal Michal Vozdecký, který ve finálových soubojích porazil druhého Martina Tomanca. Třetí místo obsadil Roman Hanák, který na čtvrté místo odsunul Radka Lajkeba.

Chtěl bych poděkovat majiteli pohostinství u Kašparů, který nám zdarma poskytl kulečnickový stůl nejen na tento turnaj, ale i na trénování během celého roku.

Roman Hanák

Florbalové družstvo žákyň ZŠ Šitbořice.

OBRAZOVÁ KRONIKA

3. 1. 2009 – Koledníci Tříkrálové sbírky.

foto: Petr Krupička

22. 2. 2009 – Masopustní masky.

foto: Jiří Kaňka

7. 2. 2009 Obecní zabíjačka.

foto: Antonín Lengál

Štengaráček - zpravodaj obce Šitbořice, březen 2009, č. 2009/1, ročník 15
šéfredaktor: Ing. Josef Zelinka; členové redakční rady: Zdenka Kaňová, Ladislav Lengál; sazba: František Valíček
vydal: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice, náklad: 600 kusů, neprodejné; tisk: Vydavatelství Brázda, Břeclav
zaregistrováno: Okresní úřad Břeclav, č. j. 574/95 - 408/ Za. r. z.: MK ČR E 11609
uzávěrka příštího čísla: 1. 6. 2009, úvodní stránka: Obecní zabíjačka, foto: Jiří Nevidal
e-mail: redakce@stengaracek.cz, web: <http://www.stengaracek.cz>